

C O N C I L I I C O N S T A N T I E N S I S

ducus Austriae. Nescit si supplicaret sibi & reuerteretur, an uellet redire ad concilium D
 & ciuitatem Constantie. etiam si libeter uellet reducere, an posset: q[uod] forsan eum dux
 non uellet dimittere de manibus suis. Sed quicquid sit de hoc, idem d[omi]n[u]s rex Roma-
 no[n]g obtulit se ad oia mandata & præcepta concilij, & in casu quo ipsi concilio place-
 ret, sibi papæ scribere, & eum rogare ut redire, & dirigere saluum conductum iuxta
 deliberationem concilij pro ipso papa & omnibus secum redire uolentibus & ante
 & post, dummodo redire uellet & adimplere promissa. Etiam in casu quo concili-
 um uelit, obtulit se idem d[omi]n[u]s rex paratum q[uod] uellet ire & dare o[mni]e[m] operam ad redu-
 cendum ipsum papam, etiam ipso duce uolente uel nolente. Responsum fuit cōitez
 per concilium, placet. Idem etiam dominus rex proposuit, qualiter miseri exercitum
 suum gentes armorum contra ducem Austriae uersus & contra oppidum Scæfhu-
 sen, in quo alioz cardinales & curiales esse dicuntur. Dans in manuatis illustri prin-
 cipi Frederico burgauio Nurenburgi, capitaneo suo, ut mandaret dici dictis car-
 dinalibus in Scæfhusa existentibus, ceterisq[ue] curialibus & alijs redire uolētibus ad
 Constantiam ciuitatem, q[uod] no[n]e ipsius regis dictis dominis cardinalibus & curialib[us]
 redire uolentibus dare deberet saluum conductum, & eos facere conduci p[er] gentes
 libere cum eorum psonis, familia & rebus, ad ciuitatem Constantiā. Qui d[omi]n[u]s Frederi-
 cus burgauius iuxta commissiōnem misit dictis dominis cardinalibus & curialibus E
 dici verbo & in scriptis. Et ad ipsorum dñorū cardinalium notitiā deuento, re-
 scriperunt ipsi Frederico burgauio, q[uod] non uellent saluum conductū suum, nec re-
 dire ad ciuitatem Constantie, neq[ue] etiam sequi dñm Ioannem papam xxiiij. Sed ire
 ad urbem Romanā, & similis opinio[n]is essent cardinales qui essent Constantiæ. Pro-
 testans nihilominus dominus rex, q[uod] sit paratus dare ipsis cardinalibus & papæ ac q[uod]
 bascung redire uolentibus saluum conductum suum, iuxta deliberationē & ordina-
 tionē concilij, & eos facere reduci p[er] gentes suas libere ad p[re]sentem ciuitatē Constan-
 tiensem, & uolentibus id habere, si quæ impressio ac alijs casus fortuiti & eventuales
 h[ab]it acciderint, uelit esse excusatus. Sup q[ui]bus oībus & singulis a p[ro]notariis & tabel-
 lionib[us] ibidē p[re]sentibus, petiū fieri publica instrumēta, p[re]ntibus testibus supradictis.

Ad illud respōdendo surrexit reuerendissimus pater d[omi]n[u]s Frāscus cardinalis Flo-
 rentinus no[n]e suo & alioz dño[rum] cardinaliū ibidē p[re]sentij, dicens q[uod] dñi cardinales
 q[uod] remanserunt in ciuitate Constantie, oēs post recessum papaz de Constantia, ipsi
 existētes in palatio apostolico cōcordant, in hoc, uidelicet q[uod] si d[omi]n[u]s noster papa uel-
 let seq[ue]rā uiam quā obtulit, uidelicet cessionis, ipsi uellent eum sequi & fouere p[ut] te-
 nerentur, & eum defendere & tueri in honore suo. Et in casu quo declinaret ab ea via, F
 & non adimpleret promissa, uellent ab eo desistere & remanere cum concilio. & usq[ue]
 h[ab]it non fuit ipsius uisum iuxta eius scripta & dicta, q[uod] declinaret in contrarium uia.
 propterea saluassent honorem suum de hoc, q[uod] cardinales (ut dicis & refertur) scri-
 pserunt & dicunt de Scæfhusa, q[uod] non uelint uenire neq[ue] seq[ue]rā papam, sed ire Romā.
 Et q[uod] eiulde intencionis cardinales Constantiae existētes existant, nihil constat sibi neg-
 alijs dñis cardinalibus Constantiae existētibus, mirādo satius unde hmōi relata p[re]cedat.

Vltimo fuit p[er] eundē dñm Andream electū Poznanien, p[ro]positū, q[uod] in ultima sessi-
 one fuit conclusum & deliberatū, q[uod] nullus recederet aut recedere deberet de cōcilio
 non obtenta licentia, licet comp̄tum sit contrarium, & q[uod] alioz recedunt in habitu dissi-
 mulato, & tunc fui[re] set petitū, licet non conclusum, q[uod] executio cōtratales ita recedē-
 tes deberet fieri p[er] dominum regē & poena infligi iuxta deliberationem præsidentis
 concilij, fuit per ipsum Andream propositum & dictū, si adhuc placet illis, respon-
 deat concilium, placet. fuit responsum per concilium, placet.

Super oībus his p[er] modū auizamenti propositis, & alias p[er] modū supplicationū
 &c. dictis & conclusis hincinde, præfatus magister Henricus de piro promotor huī-
 us concilij nomine & ut procurator nationis Germanicæ, petiū per reuerendos patres
 domi-